

[Niels Frederiksen.]

er steget usædvanlig stærkt; men denne øgede Gældsbyrde hviler ikke paa hele Landbruget, men kun paa ca. Halvdelen af det danske Landbrug. Jeg kan ikke anerkende Rigtigheden af den Betragtning, at Landbrugeren, der jo hævder, at han er det frie Erhvervs Mand, ikke bør tage Opgangs- og Nedgangstidernes Forhold paa lige Fod med alle andre erhvervsdrivende i Landet. Han kan ikke med nogen Berettigelse kræve, at Staten skal interessere sig særlig for hans Forhold mere end for andre Borgeres, naar han da ikke har været ude for særlige, af Tiden skabte, Vanskeligheder, som han ikke selv har været Herre over, og derfor er det ogsaa forkert, at den Hjælp, som Regeringsforslaget tilbyder Landbruget, betegnes som en Almisse. At man gennemfører en øjeblikkelig Lettelse i de aarlige Byrder for den Del af Landbruget, der er stærkest trængt og haardest ramt af Forholdene, foregriber ikke noget ud i Fremtiden; det er kun tænkt som en midlertidig Foranstaltning til at hjælpe ud over Vanskelighederne.

Jeg har Lyst til i denne Forbindelse at fremsætte nogle Bemærkninger om, hvad man egentlig mener, naar man betegner den Skattelettelse, Forslaget hjemler Ret til for en Del af Landbrugerne, som en *Almisse*, som en Haandsrækning, det er nedværdigende at modtage. Der kommer paa mange andre Omraader Forslag frem, som byder Statshjælp til den enkelte, en Hjælp, der kun kan betragtes som en Hjælp fra de mange til den ene, og dette kunde man med samme Ret betegne som Almisse. Venstres Forslag indeholder jo lignende Bestemmelser; men under noget mere ydmygende Former; i Akkordlovens § 6 og § 11 foreslaar man Statshjælp under en saadan Form, at den kun kan betegnes som en Haandsrækning, en Gave til den enkelte for at hjælpe ham over Vanskelighederne.

Der kan, det indrømmer jeg, overfor Regeringsforslaget med en vis Ret indvendes, at der blandt dem, der vil faa Hjælp, kan udpeges enkelte, som i og for sig menneskelig set ikke burde komme ind under denne Lov. Der findes i Landbrugernes Kreds en Del, der har benyttet de gode Aarslet, der har økonomiseret daarligt, disponeret forkert, og mange af deres Medmennesker og Naboer vil sige, at de burde egentlig ligge, som de har redet, og at der er ingen Grund for Staten til at hjælpe dem. Dette er rigtigt; det gaar med Landbrugerne, som det gaar med de arbejdsløse; der er ogsaa blandt de arbejdsløse Folk, som maa-

ske spekulerer i at nyde godt af Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Der er jo brodne Kar i alle Lande, men skal man lovgive om Hjælpeforanstaltninger for en Del af Befolkningen, da kan det ikke undgaaes, at der kan paapeges enkelte Tilfælde, hvor en Mand ikke har været berettiget til den Hjælp, han har faaet. Men i det store og hele kan der efter vor Opfattelse ikke findes noget mere fuldgyldigt rigtigt Grundlag at bygge Hjælpen paa, end naar man gaar ud fra Prioriteringen af Ejendommen som et Udtryk for Ejeren økonomiske Stilling i Øjeblikket, og i al Almindelighed maa man gaa ud fra, at Landbrugerne har disponeret fornuftigt. Der er ogsaa blandt dem, der har haft deres Ejendomme i de gode Aar, Folk, som for at hjælpe deres Børn i Vej har ofret en Del af deres Kapital eller optaget Laan paa deres Ejendom og derved er kommet i saadanne økonomiske Vanskeligheder, at hvis deres Børn ikke kan føre deres Bedrift igennem, saa suger og drager de Forældrene med i Dybet. Om disse kan man dog ikke sige, at de ikke er berettigede til under Øjeblikkets Vanskeligheder at faa den Haandsrækning og Lettelse, som Lovforslaget hjemler.

Jeg maa meget beklage den kategoriske Afvisning, der i Gaar kom fra det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, idet han ikke vilde gaa med til en videre Forhandling om Regeringsforslaget, hvis man fastholdt Dækningsforslagenes Bestemmelser. Det ærede Medlem brugte det kraftige Udtryk, at hvis man fastholdt Dækningsforslagene, vilde Regeringens Forslag om Hjælp til Landbruget kun være at betragte som et Paredeforslag. Dette kan ikke være rigtigt. Baade Dækningsforslagene og selve Hovedforslaget er jo fremsat som midlertidige Forslag. Med langt, langt større Ret kunde man da sige om det ærede Medlems og hans Partis Forslag, at det maa være et Paredeforslag, idet de fremsætter Forslag til en Skatteomlægning, som de paa Forhaand ved, at Regeringen og Flertallet er imod, Forslag, der hviler paa et Princip, som vi aldrig kan gaa med til, og Forslag, som ikke er af midlertidig Karakter, men som er bestemmende for Skatteforholdene helt ud i Fremtiden. Regeringsforslagene, ogsaa Dækningsforslagene, er jo af ganske midlertidig Karakter.

Selv en Nedsættelse paa Militærudgifterne for et Aar foregriber jo ikke den Nyordning, som man fra alle Sider kan enes om at træffe. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at det var en Lemlæstelse af den nuværende Militærordning. Jeg havde Lyst til at sige, at saa er det en